

øget undervisning, øget forskning, offensiv beskæftigelsespolitik osv., osv.

Derfor har vi ønsket at få denne forespørgsel, for ligesom at komme lidt tættere på: Hvad har egentlig været regeringens bevæggrund, og hvorfor har man ikke ønsket at lave et fælles projekt for hele Folketinget, sådan at man kunne få den meget tiltrængte debat om velfærdssamfundets fremtid?

Besvarelse

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne indlede denne debat med en konstatering. Vi har i Danmark et af de bedst fungerende velfærdssamfund i hele verden, et velfærdssamfund med tryghed og med en god social balance. Vi er blandt de lande, der har de laveste indkomstforskelle i befolkningen. Vi har i Danmark grundlæggende et godt udgangspunkt for at klare fremtidens udfordringer. Vores konkurrenceevne er i top. Vi er faktisk blandt de fire bedste i verden. Vi har solide overskud på de offentlige finanser som et af ganske få lande i EU. Vi afvikler den offentlige gæld gradvis, akkurat som det er forudsat. Vi har et massivt overskud på betalingsbalancen. Renten er lav. Så vi har faktisk meget at være både stolte over og glade for.

Nogle kan så spørge: Hvorfor så nedsætte en Velfærdskommission? Hvorfor tale om reformer i fremtiden, når vi har en økonomi, der grundlæggende er bundsolid og godt gearet til fremtiden? Det skal vi, fordi vi ved, at samfundet, når vi ser 10, 20, 30 eller 50 år ud i fremtiden, står over for nogle ganske store udfordringer. Dem har vi ansvaret for at tage hånd om i tide. Det skylder vi vore børn og børnebørn.

Vi ved, at der vil ske en markant forskydning i den måde, befolkningen er sammensat på. Hvis vi sætter den erhvervsaktive befolkning til at være aldersgruppen mellem 18 og 64 år, var det i 2003 sådan, at for hver 100 personer i den erhvervsaktive befolkning, var der 59, der skulle forsørges. I 2010 stiger det tal til 62, i 2025 til 69, og i 2050, hvis vi kigger så langt frem, til 77. Det kan selvfølgelig ikke undgå at få konsekvenser for den måde, velfærdssamfundet kommer til at fungere på; behovet for velfærdsydelse vokser, men samtidig bliver der færre i den erhvervsaktive alder til at finansiere vores velfærd.

Kl. 14.15

Der er også andre udfordringer. I takt med at samfundet bliver mere og mere velstående, stiger vores krav til den offentlige service, vi efterspørger som borgere mere og mere, og vi kræver mere kvalitet for vores skattekrone. Samtidig har vi et af verdens allerhøjeste skattetryk. Det er ganske enkelt ikke en mulighed, at vi kan finansiere det stigende behov for velfærdsydelser ved at øge skatterne.

Der er derfor behov for en uafhængig, gennemarbejdet analyse af omfanget af den opgave, vi står over for, som grundlag for en bred debat. Der er behov for en uafhængig faglig vurdering af, hvordan vi bedst tager hånd om udfordringerne, når vi ser en længere årrække ud i fremtiden, et bud på, om velfærdssystemet, sådan som vi har indrettet det i dag, er robust over for de ændringer, vi ved der kommer.

Det er derfor, regeringen har nedsat Velfærdskommissionen, simpelt hen for at få substans i debatten, få en uafhængig faglig vurdering som grundlag for den politiske debat. Det giver os muligheden for at vise rettidig omhu og tage fat på udfordringerne i tide, og på den måde kan vi sikre, at forandringer sker gradvis, så vi alle kan følge med og indrette os efter det. Det skylder vi også de kommende generationer.

Der er forskellige muligheder, når man nedsætter et udvalg eller en kommission – man kan give et snævert kommissorium, eller man kan give et bredt kommissorium. Da vi nedsatte Strukturkommissionen, bad vi den om at belyse nogle bestemte modeller, men med hensyn til Velfærdskommissionen har vi valgt en anden tilgang.

Vi har udstukket nogle overordnede rammer, som kommissionen skal arbejde inden for. Vi har sagt, at målet er at sikre grundlaget for social tryghed, social balance og et velfungerende velfærdssystem. Dens forslag skal sikre den fortsatte sociale balance, og den skal respektere målsætningen om, at vi ikke sender ubetalte regninger videre til kommende generationer.

Men derudover har kommissionen fået frie hænder til selv at tilrettelægge sit arbejde og til selv at beslutte, hvilke temaer den vil tage op, og det er der et klart formål med.

Vi lægger op til, at kommissionen skal lave sine grundige analyser og derudfra vurdere behov og muligheder. Vi lægger op til en bred, åben og fordomsfri tilgang til de kommende udfordringer, og hvad vi kan gøre ved dem. Det ville være forkert, hvis vi på forhånd sagde til